

Frihavnen kom, og at den er kommen saa sent, er ikke vor Skyld. Betydningen af Spørgsmaalet om Nummenes Fordeling har ikke ret vel kunnet komme til Thingets fulde Erkjendelse, førend det blev reist fra Handelsstandens Side, og den Artikel, jeg sigter til, er af 22de Marts 1890. Først i den er det i Grunden blevet udviklet ret præsent, at det dreier sig om at gjøre væsentlige Forandringer. Den antydedes ved en løs Udtalelse af et enkelt Medlem ved Finantslovens anden Behandling. — da kom Tanken første Gang frem — og jeg maa sige, at jeg ikke da fik den saaledes funderet, at jeg derpaa turde danne mig en bestemt Mening derom. Men efter at der er fremkommet i et Blad, der hedder „Kjøbenhavns Vørstidende“, denne Artikel, som synes at være udgaaet fra en overordentlig sagkyndig og lokalkyndig Mand, ser jeg ikke rettere, end at Spørgsmaalene maatte tages op, men det var ikke muligt at tage dem op, for Indvendingerne forelaa og vare os bekendte. Vi have altsaa ikke kunnet reise begge disse Spørgsmaal før nu. Det vilde være en aldeles uædvanlig Fremgangsmaade af Thinget, om det her gav en Bevilling af 1 Mill. Kr. til Finantsministeren, uden at der forelaa en Plan, som vi ere i Stand til at bedømme og kontrollere, og uden at den Overveielse har fundet Sted, som i selve den Betænkning, hvorved det blev anbefalet at indkjøbe Areal, som Frilageret skal ligge paa, forudsættes skulde se. Jeg maa derfor fastholde, at det vil være nødvendigt at udsætte denne Sags Behandling, indtil disse Oplysninger kunne foreligge, altsaa enten paa et senere Tidspunkt i Nar eller ogsaa til næste Nar. — Det Sidste bliver nok det Rimeligste.

Finantsministeren (Estrup). Den ærede Ordfører gjorde gjældende, at det var Betæneligheder og Fordringer, der vare komne frem nu i den 12te Time. Saadanne Fordringer kjender jeg aldeles ikke Noget til. Jeg veed ikke, hvorpaa den ærede Ordfører grunder sin Formening om, at vi her staa lige overfor Duffer fra Handelsstanden. Mig bekendt har ingen af Handelsstandens Repræsentanter, hverken Grosserersocietetet eller andre, udtalt sig om dette Spørgsmaal. Hvad der har staaet i en eller anden Avisartikel, erkjender jeg virkelig ikke for at være Handelsstandens Duffer, og allermindest, naar der ikke staaar Navne under. Jeg kunde ønske oplyst af den ærede Ordfører, hvorpaa han har støttet denne Hovedpaastand, at det er den kjøbenhavnske Handelsstand, der nu har reist Betæneligheder ved at udføre Frilageret overensstemmende med de Planer, som Handelsstanden har kjendt i 2 Nar. Det er

jo ikke saa, at disse Planer ere udarbejdede i Ministeriet, uden at Andre have havt Leilighed til at gjøre sig bekendte med dem end Regjeringen og Repræsentationen; de have jo været offentlig fremstillede for Alle. Naar der altsaa nu her kommer frem et Duffe fra Handelsstanden om Forandringer, saa spørger jeg: Hvorfor i al Verden er der ikke kommen nogenstomhelst Indvending frem tidligere fra Handelsstandens Side om, at Planerne ikke vare fyldestgjørende? Jeg tillader mig at betegne dette som et meget svagt Grundlag for Repræsentationen til at negte sit Samtykke til en Foranstaltning, der har været undersøgt og gjort forberedende Skridt til efter en Bevilling, givet af Repræsentationen, og som begge Thingene tidligere have skjænket deres Bifald. Allerede 1888, da der blev givet mig Lovbemyndigelse til at indkjøbe Grunde ude ved Toldboden, blev der ved Siden deraf af mig begjæret en Bevilling til Udarbejdelse af Planer til Anbringelse af Frilageret paa Toldboden. Ved Sagens Behandling gennem Thingene blev der tilføjet en yderligere Bevilling til Undersøgelse og til Planen angaaende Tilveiebringelsen af et Frihavnsanlæg. Det er i mine Tanker ganske klart, at man i Repræsentationen var fuldstændig paa det Rene med, at Frilagernes Beliggenhed maatte være paa Toldboden, og at man ogsaa den Gang var paa det Rene med, at Frilageret var en Sag for sig, og at Frihavnen var en anden Sag. Naar det altsaa nu er givet, at Frilageret maa ligge paa Toldboden, naar det er givet, at der har været udarbejdet og foreligget baade for Repræsentationen og Offentligheden i over et Nar fuldstændige Planer til Udførelse deraf, og at disse Planer have kunnet glædet sig ved Tilslutning, om ikke fra Alle, saa dog fra de allerfleste Sider, saa siger jeg, at naar saa Udførelsen deraf bliver standset i det sidste Dieblit paa den Art Betæneligheder, som den ærede Ordfører nu har gjort sig til Talsmand for, saa vil det almindelige Indtryk heraf være det, at man ikke vil Sagen, og at man blot søger at finde Grunde til at udsætte den. Naar den ærede Ordfører har villet gjøre gjældende, at en saadan Disposition over de store Rum i Frilagerbygningen, hvorved der tilveiebragtes mindre Frilagere, trænger til Godkjendelse af Repræsentationen, maa den ærede Ordfører aldeles have forglemt, at i den Plan, der har foreligget Nagsdagen, er Størrelsen af Rummene holdt aaben. Det er udtrykkelig angivet, at Skillerummene, altsaa det, der bestemmer Nummenes Størrelse, ere foreslaede flyttelige, for at man kan indrette Størrelsen af Lokalerne efter Tidens Behov, efter de For-